

ಕೇಳಿವರದಲ್ಲಿಯೇ, ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕರೆದು, ‘ಇದನ್ನು ನೀರು ಹಾಕಿ ತೋಳಿದೆಯೇನೋ, ಕತ್ತೇ...’ ಎಂದು ಅಭ್ಯರಿಗಿದೆ. ‘ನೈ ಸಾ ನೈ ಸಾಬ್...’ ಅನ್ನತ್ವ ಬೆದರಿ ಒದ್ದೆ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಯ ಹಾಗೆ ಮುದುಡಿನಿಂತ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಂತ ಬಂದು, ಕೇಬೋರ್ಡನ್ನೊಮ್ಮೆ ಉಲ್ಲಾಗ್ನೇದು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹಗೂರ್ಹೆ ತಟ್ಟಿದ. ಎಲ್ಲಿದ್ದವೋ ಏನೋ, ಒಂದರೆ ದಖ್ರೇಯ ಕುದಿಗಳು ಕೆಲ್ಲಿಂದಿನದ ಇಂಡಿಕೆ ಕಂಡವು. ಎದು ಧಸ್ಕಣೆ ಜಿರಿದು ಹೂಲುಹೋಯಿತು! ಶ್ರೀಕಂತ, ಸ್ವಿಡ್ಯೆವರಿಕ್ಕೆ ಕೇಬೋರ್ಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನೋಡಿದರೆ, ಒಳಗೆ ಹತ್ತಾರು ದಖ್ರೇಯ ತುಣುಕುಗಳು ಭಿಡೆಯಿರದೆ ಸಿಲುಕೆ, ಕೆಲಿಗಳ ಕೆಲಸ್ನೇ ತೊಡರಿ ತಡೆದಿದ್ದವು! ನಮ್ಮೆ ತಪಸ್ಸು ಮಹಾಶಯನು, ಹಿಂದಿನ ದಿವಸ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಮ್ಮಿಕ್ಕೆ ದಖ್ರೇಯನ್ನೇಲ್ಲ ಕೆಬೋರ್ಡೇಲ್ಲಾಗೆ ತುರುಕೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಳಿದರೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಕ್ಕಿದ್ದು ವಿಚಾರಿಸಿಕ್ಕೆ, ‘ಕಂಡರೆ ಬೈಲಿರಿ ಅಲ್ಲವಾ, ಸಾಜೀ... ನೀವು ನಮಗೆಲ್ಲ ಮಾಲೀಕ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ತಾನೇ ನಮಗೆಲ್ಲ ದುಡ್ಡು! ನಿಮ್ಮ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿಗೆ ಗ್ರಹಣ ಹಿಡಿದಿರಲಿ ಅಂತ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆ!’ ಅಂತಂದ. ‘ಯೋಯ್... ನಿನ್ನ ತಲೆ ಕುಟ್ಟಾ!!’ ಎಂದು ಕೂಗಾಟಿ ಮುಂದುವರೆಕೀದೆ.

ಸಂಜೀಯ ಮೇಲೆ, ಅಮೃ ಕಣ್ಣಿಯಂತಹ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹಳಿದ್ದೇತಕ್ಕೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ. ನನ್ನಿಂದ ಅಡ್ಡಂಬಡ್ಡ ಜಿರೆಳಳಿ! ‘ಮನೋ ತಪ್ಪಾಗಿಹೋಗುತ್ತೇ... ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೋಣೆಕ್ಕು... ಆಗಿದ್ದಾದ ಮೇಲೆ ಕೊಗೋರಿದಿನದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತಾ?’ ಎಂದು ತಪಸ್ಸನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಆಡಿದಳು. ಅಮೃ ಅತಾಕೆಕವಾಗಿ ಆಡಿದಳೆಂದು ನಾನೂ ನನ್ನ ಕೆಲಸದ ತುರಿನ ತರ್ಕ ಮಂಡಿಸಿ, ಅವಳೂ ವಾಪಸಾಡಿ, ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆರೆತು ಜಗಳವೇ ಆಗಿಹೋಯಿತು! ಈ ನಡುವೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ನನ್ನಮುನ ಪರವಹಿಸಿ ಗಂಡಾಗುಂಡಿಯೇ ಜರುಗಿಬಿಟ್ಟಿತು! ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂವರೂ ಮೂರು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬೆಷ್ಟಿಕ್ಕೆ ಮಲಗಿದೆವು!!

ನನಗೆ ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತು ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಭ್ಲ. ಚಂದ್ರಗ್ರಹಣದ ಬಳಿಕ ಪಾಡ್ಯದ ರಾತ್ರಿ; ಸಂಜೀಯ ಸುಮಾರಿಗೆ ಮುಳೆ ನಿಂತ ಬಾನು ತಿಳಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಕತ್ತಲಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಿದಿಗಳು ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಹೊರಗೆ ತಂಪಡಿರದ್ದು ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಕುದಿಯತ್ತು ಲೇ ಇತ್ತು. ಯಾರು ಸರಿ, ಯಾರು ತಪ್ಪೇನ್ನುವ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇವರು ನಂಬಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಕ್ಕೇ ನಾನೂ ಅಂಟಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ, ಈ ಪರಿಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಇರದವ್ವೇ? ನಾನು ನನ್ನ ಆಕಿಟೆಕ್ಟಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತನ್ನಮಿತ್ರದ ಲೋಕಾರ್ಥವನ್ನು ಮರೆತು ಕಡುಮೌಡ್ಯದ ರಾಖಾರ್ಥದೊಳಕ್ಕೆ ಬೆರೆತುಹೋದರೆ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಇಲ್ಲವಷ್ಟು? ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಆಧಿನಿಕತೆಯನ್ನು ನೆನ್ನಿದ್ದೇನಾಗಿ ತಾನೇ ಈ ಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣಾಯಗಳು ಗೊಡ್ಡಿನಿಸುವರು? ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತು ಸಂದಿಗ್ಧದಲ್ಲೇ ತೊಗಿದ್ದಾಯಿತು.

ನಾನೇ ನಾನಾದ ನನ್ನ ಪಂಗಡವು, ಅಮೃ—ಹೆಂಡತಿಯಿರ ವಿರುದ್ಧಬಣವೂ ರಾಜಯಾಗಲ್ಕೆ ಬಂದು ಪಕ್ಕವೇ ಬೇಕಾಯಿತೇನೋ! ಮೌನವೂ ಮೊಣವೆನ್ನುವ ಅವಾಸ್ತಿಗೆಡಾಗಿ ಮೂವರೂ ಬದುಕಿದೆವು. ತಪಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ನಡುವಿನ ಸಂಪರ್ಕದ ಹೊಂಡಿಯಂತಿದ್ದ. ಇಲ್ಲಿನದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿನದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ಒನ್ನಮೂನೆ ಸಂವಾಹಕನಾಗಿದ್ದ. ಮೊದಮೊದಲು, ಇವನಿಂದ ತಾನೇ ಇಷ್ಟು ರಾಧಾಂತವೆಂದು ಮುನಿದರೂ, ಕ್ರಮೇಣ ಪಾಪದವನನ್ನಿಸಿ ಮಾತಿಗೆ ತೊಡಗಿದ್ದಾಯಿತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಅಮೃ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯೂ ಮಾತಾಡತೊಡಗಿದರು. ತಾವಾಗಿಯೇ ಮಾತು ಹೊಂಚಿಕೊಂಡು ರಾಜಯಾದರು. ಗಳೇಶನ ಹಬ್ಬ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಇಷ್ಟು ಸಲೇಸಾಗಿ ಜಗಳವಿತ್ತಫ್ರಾವಾಗಿದ್ದೆತೆಂದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ತಂತಾನೇ-